

РЕШЕНИЕ

№ 1149

гр. София, 20.02.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 21.01.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Добромир Андреев

ЧЛЕНОВЕ: Елица Райковска

Георги Бозуков

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **13347** по описа за **2019** година докладвано от съдия Георги Бозуков, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, вр. чл. 63 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на процесуалния представител на Областна дирекция по безопасност на храните (ОДБХ) [населено място] срещу Решение (без номер) от 16.09.2019 г. на СРС, по н.а.х.д. № 12070/2018 г., НО, 20 с-в, с което е отменено Наказателно постановление (НП) № 562/12.12.2017 г., издадено от директора на Областна дирекция по безопасност на храните, с което на [фирма] за нарушение на чл. 20, ал. 1, т. 1 и т. 3 от Закона за храните (ЗХ) е наложено административно наказание „имуществена санкция” в размер на 1 000 /хиляда/ лева на основание чл. 48, ал. 2 от с.з.

В жалбата се съдържат оплаквания за неправилност, незаконосъобразност, неправилност и необоснованост на първоинстанционното решение, поради което се иска неговата отмяна. Счита, че СРС неправилно е достигнал до извода, че са налице непълноти и неясно описание на нарушението и не е допуснато нарушение на изискванията на чл. 42, т. 4 и на чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН. Излага съображения, че фактическата обстановка съответства на състава на чл. 20, ал. 1, т. 1 и т. 3 от ЗХ., посочено е описаното нарушение, датата и мястото, където е извършено, обстоятелствата, при които е извършено.

В съдебно заседание касаторът, чрез процесуалният си представител, поддържа жалбата.

Ответникът по касационната жалба, редовно призован, не са явява и не изпраща представител.

СГП изразява становище за основателност на КЖ.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира следното:

Касационната жалба се явява допустима, като подадена в срок и от надлежна страна. Разгледана по същество жалбата е основателна.

В атакуваното решение първоинстанционният съд правилно е установил фактическата обстановка въз основа и след анализ на събраните по делото писмени и гласни доказателства. Установил е, че на 12.10.2017 г. служители на ОДБХ са посетили обект – кафе-сладкарница, находяща се в [населено място], [улица], стопанисван от [фирма]. При проверката, служителите на ОДБХ установили, че в обекта се предлагат за търговия хранителни продукти с изтекъл срок на годност, които подробно са описани в съставените констативен протокол, АУАН и издаденото НП. За извършеното нарушение проверяващите съставили АУАН, а въз основа на акта е издадено процесното НП за нарушение на чл.20, ал.1, т.1 и 3 от Закона за храните, в което продуктите по вид, дата на изтичане на годността и произход са изчерпателно изброени.

От правна страна СРС е приел, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи, в предвидената от закона писмена форма, при спазване на установения ред и в преклузивните срокове предвидени в чл. 34 от ЗАНН, но при издаване на НП са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, поради което е отменил същото. Независимо от това съдебният състав е направил изричен извод, че събраните доказателства установяват с необходимата категоричност, че жалбоподателят е извършил на посочената дата описаното в НП нарушение.

Съгласно чл.218, ал.1 АПК вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН предмет на касационна проверка са само посочените в жалбата пороци на решението по чл.63, ал.1, изр.1 ЗАНН на първоинстанционния съд. Съдът в случая не констатира извършени нарушения, касаещи валидността и допустимостта на оспорваното решение, за които следи служебно.

Настоящата инстанция не споделя направените от първоинстанционния съд правни изводи за допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Съществени са такива нарушения на процесуалните правила, които са довели до нарушаване на правото на защита на санкционираното лице, както и такива, които са от такова значение, че ако не бяха допуснати в административнонаказателното производство, би могло изводът на съда за наличие на извършено, вмененото на конкретното лице нарушение, да е различен.

В случая управителя на санкционираното дружество изцяло е разбрал за какво нарушение му е повдигнато административнонаказателно обвинение, а всички стоки с изтекъл срок на годност, които са открити в магазина са били подробно описани в констативен протокол. Неговото право на защита по никакъв начин не е било нарушено, нито дори застрашено. Неправилно първоинстанционният съд е приел, че отговорността за нарушението следва да понесе В. Л.-Н. в качеството ѝ на отговорник за правилното съхранение на суровини и готови храни за срок и условия, посочени от производителите. Съгласно разпоредбата на чл. 16а, ал. 1 от ЗХ „производителите и търговците осигуряват и контролират спазването на нормативните изисквания към храните, произвеждани или предлагани под техен контрол“, а съгласно ал. 2 от същата

норма „производителите и търговците носят отговорност за спазването на нормативните изисквания за хигиена на храните по време на всеки етап на производството, преработката и дистрибуцията на храни. Предвид това дружеството-жалбоподател следва да носи отговорността, за това че не са спазени нормативните изисквания за осигуряване на безопасни и качествени хранителни продукти за крайния потребител.

От съществено значение в случая е високата обществена опасност на извършеното – застрашаване на живота и здравето на хората, като конкретната стойност на продаваните негодни стоки е без никакво правно значение за осъществяване състава на нарушението.

По така изложените съображения решението на първоинстанционния съд следва да се отмени, като се потвърди издаденото наказателно постановление като законосъобразно. Санкцията е наложена в минимален размер, поради което не подлежи на преразглеждане.

Водим от горното и на основание чл.221, ал.2 АПК вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – град, П КС

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение (без номер) от 16.09.2019 г. на СРС, по н.а.х.д. № 12070/2018 г., НО, 20 с-в, и вместо него постановява:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление (НП) № 562/12.12.2017 г., издадено от директора на Областна дирекция по безопасност на храните, с което на [фирма] за нарушение на чл. 20, ал. 1, т. 1 и т. 3 от Закона за храните (ЗХ) е наложено административно наказание „имуществена санкция” в размер на 1 000 /хиляда/ лева на основание чл. 48, ал. 2 от с.з.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.